

Natuurbeschermingscommissie

In deze bijdrage van de Natuurbeschermingscommissie wordt U nader geïnformeerd over de stand van zaken rond het bestemmingsplan S2 en de Elsbroekerpolder.

Bestemmingsplan S2 en de Elsbroekerpolder

De adviseur natuurbescherming van de Raad van State heeft een paar maanden geleden contact gehad met de Natuurbeschermingscommissie over de kroonprocedure rond het Hillegomse bestemmingsplan S2 (een weg door de Elsbroekerpolder). Hij heeft de situatie ter plekke bekeken. Ondergetekende heeft hem namens de Natuurbeschermingscommissie een aantal artikelen en rapporten over de effecten van wegen en autoverkeer op de dichtheid van broedvogels overhandigd. Met behulp van deze informatie kan onderzocht worden of de bezwaren tegen het bestemmingsplan S2 terecht zijn.

Vanaf 1983 heeft de Vogelwerkgroep de gemeente Hillegom gewezen op het belang van de Elsbroekerpolder voor broed- en trekvogels. Enige invloed heeft dat misschien wel gehad, want toen de Gemeente moest kiezen tussen drie mogelijke tracés gaf zij de voorkeur aan het meest zuidelijke ten einde een zo groot mogelijke oppervlakte aan open grasland te behouden. Ook de Provincie zocht contact met de Vogelwerkgroep om na te gaan hoe de toekomstige weg het best omzoomd kan worden met het oog op de weidevogels.

In het najaar van 1990 ging de officiële procedure rondom het gekozen tracé van start. De Vogelwerkgroep diende een bezwaarschrift in waarvan de kern was dat men een weidevogelgebied van een dermate beperkte omvang ongemoeid moest laten en dat een alternatief ten zuiden van de steenfabriek, gelegen op de grens Hillegom-Lisse, gezocht moest worden.

Op de avond waarop de bezwaarschriften toegelicht konden worden, vroeg commissielid Spreeuw (echt waar !) zich af of die weidevogels zich niet zouden gaan aanpassen, want "hij zag tegenwoordig toch veel vaker dan vroeger een Vlaamse Gaai in de tuin". Ondanks het feit dat duidelijk is uitgelegd dat het eerste broedgeval van Tureluur of Grutto achter de coniferen nog wel even op zich zou laten wachten, achtte de Gemeente de bezwaren ongegrond.

Het bezwaarschrift ging door naar Gedeputeerde Staten waar op 29 november 1991 opnieuw een pleidooi voor het ongemoeid laten van de Elsbroekerpolder werd gehouden. Hierbij werd verwezen naar nota's van de Rijksoverheid. In deze nota's werd het ge-

bied ingedeeld bij de zogenaamde veenweidegebieden. De (toenmalige) regering achtte de instandhouding van deze gebieden 'van essentiële betekenis' (structuurnota 1986). De Provincie antwoordde dat slechts 7 hectare aaneengesloten grasland verloren zou gaan en dat de gemeente het behoud van het resterende grasland gegarandeerd had. De bezwaren werden dus ongegrond geacht.

De volgende stap was het indienen bij de Raad van State van een beroepschrift tegen het besluit van de Provincie tot goedkeuring van het bestemmingsplan S2 van de gemeente Hillegom. In verband hiermee volgde het reeds genoemde bezoek van de adviseur.

Zijn verslag getuigt van een zich grondig verdiepen in de totale problematiek. De bezwaren van de Vogelwerkgroep werden door zijn conclusie bevestigd: "Op grond hiervan mag worden aangenomen dat de aanleg van de S2 veel ingrijpender gevolgen kan hebben voor de waarde van de Elsbroekerpolder als weidevoelgebied dan in de toelichting wordt voorgesteld".

In het verslag van de adviseur wordt dit belang afgezet tegen andere belangen (economische en verkeerstechnische) en wordt aangegeven dat de tijd ontbreekt voor een nieuw onderzoek naar een alternatief tracé. De eindconclusie is derhalve: "dat de nadelen van het omstreden tracé voor de natuurlijke waarden van de Elsbroekerpolder voor lief genomen dienen te worden". Dit klinkt prettiger dan dat de bezwaren 'ongegrond' verklaard worden. Een dergelijk advies wordt doorgaans door de Raad van State overgenomen. Daarbij komt nog dat het aansluitend vervolgtracé S22 in de Haarlemmermeer al klaar is.

Op 8 maart 1993 zal ondergetekende voor de Raad van State nog éénmaal voor de vogels van de Elsbroekerpolder pleiten. Het geluid van de Vogelwerkgroep is dan tot bij de hoogste instantie gehoord. Dat het de toekomstige weg een merkwaardige zuidwaartse knik zal bezorgen, ligt niet in de lijn der verwachtingen.

Louis van Trigt